

In het voetspoor van Sint Clara

Pater Gading en zuster Lamberta op geanimeerde wijze bezig het verhaal van St. Clara te vertellen aan de leerlingen van de St. Claraschool.

Halverwege de maand juni werden de leerlingen van de St. Claraschool te Nieuw Nickerie getraakteerd op een ochtend van catechese, die werd verzorgd door pater Gading (parochievicaris van de St. Jozefparochie) en zr. Lamberta, van de congregatie Dochters van het Heilig Hart van Jezus en Maria, oftewel FCJM. Beiden zijn missionarissen uit Indonesië en de opbouw van het pastoraal gebied Suriname-West (Nickerie en Coronie) is aan hun toevertrouwd. Hiervoor zetten zich met hart en ziel in.

Vorige maand waren dus de leerlingen van de St. Claraschool aan de beurt om meegenomen te worden in de evangeliserende ijver van pater Gading en zr. Lamberta. Daarbij hebben zij de leerlingen kennis laten maken met de patroonheilige van hun school: St. Clara van Assisi. Door de leerlingen te vertellen over het leven van St. Clara, over de wonderen die op haar voorspraak zijn geschied, de deugden die zij met geheel haar hart nastreefde en de betekenis van St. Clara voor ons leven vandaag, hebben de leerlingen een heel bijzondere catechese mogen ervaren.

In de traditie van onze kerk worden heiligen (en zaligen) primair voor de gelovigen neergezet als rolmodellen, levensvoorbeelden die wij kunnen navolgen in ons streven om een heilig leven te leiden. Natuurlijk kunnen wij heiligen ook aanroepen om voor ons voorsprekers te zijn bij God, wanneer wij in een bepaalde nood verkeren. Maar het wonder van de heiligen ligt voornamelijk in de wijze waarop zij hebben geleefd: hun onwrikbaar geloof in en vertrouwen op God, waaraan zij bleven vasthouden, ongeacht welke uitdagingen ook op hen afkwamen. De heiligen en hun levens verdienen vooral in onze tijd navolging, waar wij leven in een tijd met steeds grotere uitdagingen en beproevingen. De heiligen bieden ons een handvat hoe wij deze tijden met vertrouwen kunnen doorleven.

De heilige van Assisi

Sint Clara (ook Chiara of Clare) van Assisi werd geboren in 1195 en zij was afkomstig uit een adellijke familie te Assisi. Ze was een jaar of achttien op het moment dat Franciscus daar met zijn aanstekelijke beweging begon. Naar diens voorbeeld brak ze met thuis, wist aan de greep van haar familie te ontsnappen, huwde net als Franciscus met Vrouwe Armoede en liet zich door hem het kloosterhabijt aantrekken. Spoedig voegden zich andere vrouwen bij haar, onder wie haar zus Agnes die zij op spectaculaire wijze had helpen ontsnappen uit het ouderlijk huis. Veertig jaar lang stond zij aan het hoofd van het kloostertje van San Damiano, even buiten Assisi. Intussen groeide er tussen Franciscus en haar een hechte en diepe geestelijke vriendschap. Als hij niet zeker was van een bepaalde beslissing of niet wist hoe te handelen, liet hij zuster Clara om raad vragen, ook in zaken van gebed, boete, geestelijke leiding en apostolaat.

Franciscus stierf al in 1226 op 42-jarige leeftijd, luid beweend door zuster Clara en haar medezusters. Zij ging voort in de geest van Broeder Franciscus. Zo wist zij rond 1240 door het innige gebed dat ze deed geknielt voor een monstrans met de Heilige Hostie erin, een dreigende inval van de Saracenen in Assisi te verhinderen. Vanaf dat moment wordt zij beschouwd als de redster van Assisi en van San Damiano.

Latere legendes weten zelfs te vertellen, dat zij bij die gelegenheid met de monstrans in de hand, onverschrokken de Saracenen tegemoet gegaan zou zijn, waarop dezen onverwijd de vlucht zouden hebben genomen.

St. Clara stierf op 59-jarige leeftijd. Haar lichaam is nog steeds te zien in een glazen schrijn in haar basiliek te Assisi. Zij wordt afgebeeld als claris (met bruin- of zwartwollen habijt, dat om het middel enigszins is opgebonden), met de staf van de abdis, met een kruis, een lelie (symbool van

maagdelijkheid), regelboek, en zeer vaak met een monstrans en soms met een brandende lamp (verwijzing naar haar naam en naar Jezus' verhaal van de wijze maagden).

Patroonheilige van de school

De St. Claraschool te Nieuw Nickerie werd op 18 juni 1895 ingezegend, tezamen met het klooster van de Zusters van Roosendaal vlak ernaast. Nadat op 28 februari 1894 de St. Jozefkerk te Nieuw Nickerie was ingewijd, vertrokken vijf zusters van Roosendaal acht maanden later uit Paramaribo naar Nickerie om daar een school te beginnen. Deze school zouden zij zelf moet leiden, dus moest een gemeenschap van deze zusters zich vestigen in het rijdstadje. Daarom ging de bouw van de school simultaan met de bouw van een klooster. De eerste zusters die toen hun intrek namen in het klooster waren Frédérique van Ginneken, Eutalia Meijer en Romualda Nijenhuis. Aangezien de Zusters van Roosendaal ook uit de familie van Franciscanessen voortkomen, werd als patroonheilige voor deze school gekozen voor St. Clara, een trouwe metgezel van de H. Franciscus. Vanuit Nickerie trokken de zusters ook naar Coronie, waar zij zich op 19 augustus van hetzelfde jaar ook vestigden en daar de Theresiaschool opzetten, die door mgr. Wulfingh werd ingezegend. De klooster en de school ondergingen twee keren een grondige renovatie en wel in 1923 en 1961. En vorig jaar – in 2022 – werd het klooster voor de derde keer grondig gerenoveerd, deze keer voor de gemeenschap van de zusters FCJM, die helemaal vanuit Indonesië zich in Nickerie hebben gevestigd om mee te helpen aan opbouw en groei van de lokale kerkgemeenschap.

Sint Clara van Assisi.

Indrukken van de eerstesteenlegging in oktober 2022:

Kerkwijding te Ofia Olo

Op zaterdag 01 juli – de dag dat er groots gevierd werd dat 160 jaar geleden de slavernij werd afgeschaft – vond er een bijzondere gebeurtenis plaats in het dorp Ofia-Olo in Oost-Suriname. De nieuwgebouwde kerk werd door mgr Choennie plechtig ingewijd. Een grote dag voor de gelovigen van het dorp en hun pastoor, pater Doris Weewee.

De bouw van de kerk startte ong. negen maanden geleden, in oktober 2022. Met een eenvoudige plechtigheid werden de eerste stenen gelegd voor de nieuwe kerk. En vorige week was het zover: de gemeenschap kon bijeen komen rondom de bisschop om hun kerk aan God op te dragen voor het vieren van het heilig misoffer en andere kerkelijke vieringen. Pater Kenneth Vigelandzoon, de voormalige pastoor van het gebied, was voor die gelegenheid ook naar Ofia-Olo afgereisd om met de gelovigen mee te vieren. Een ook diaken Lito Alantee was aanwezig: voor hem was een bijzondere gelegenheid om de kerkwijding in zijn geboortedorp bij te wonen.

Veel is nog niet bekend over de historie van Ofia-Olo en de rooms-katholieke missie in het dorp. Pater Doris Weewee is de opvolger van pater Kenneth Vigelandzoon als pastoor van het pastoraal gebied Cottica-Marowijne. Daarvóór heeft pater Heijkers lange tijd de gemeenschap gediend, vooral in de moeilijke tijd van de binnenlandse oorlog. Voor zover bekend werd op 20 april 1955 de St. Jozefschool gestart te Ofia-olo. De bouw en wijding van deze kerk is dus een nieuwe mijlpaal in de geschiedenis van het dorp. Aan de gelovigen de taak om deze geschiedenis goed bij te houden voor het nageslacht.

Proficiat aan de gemeenschap van Ofia-Olo en het Bisdom!

De bisschop, met de paters Weewee en Vigelandzoon, diaken Alantee, pastorale leiders en andere medewerkers van de gemeente van Ofia-Olo.

Commentaar op de Lezingen van de 14e Zondag door het Jaar (Jaar A)

Achtergrond van de eerste lezing (Zacharia 9: 9-10)

De profeet Zacharia trad op in de tijd na de Babylonische ballingschap. Toen in het jaar 539 v.Chr. koning Cyrus van Perzië de Babylonische legers versloeg en hun rijk veroverde, besloot hij tot een ander politiek beleid ten aanzien van de volkeren die door de Babyloniërs onderworpen waren. Koning Cyrus gaf zo de Joden in ballingschap in Babylonië de mogelijkheid om weer terug te keren naar hun land en onder oppergezag van de Perzen hun steden weer op te bouwen en hun eigen godsdienst voort te zetten. Ze kregen van koning Cyrus zelfs een financiële ondersteuning mee voor de bouw van een nieuwe tempel in Jeruzalem en hij gaf hen de kostbare liturgische zaken die de Babyloniërs hadden geplunderd weer terug. In deze periode van wederopbouw treedt de profeet Zacharia op. Hij wordt genoemd in het boek Ezra 5:1 en 6:14, tezamen met de profeet Haggai. In de profetie van de eerste lezing, richt de profeet zich zowel tot de ontmoedigde en verdeelde bewoners van het verpauperde Jeruzalem met de woorden “dochter Sion” en “dochter Jeruzalem”, als ook tot de Israëlieten die in het geplunderde noorden van het land leefden en door Zacharia worden aangeduid met “Efraim”, de grootste van de tien noordelijke stammen van Israel. Allen die de profetische verkondiging hoorden, verlangden naar herstel, vrede en wederopbouw. De door God aangekondigde koning straalt echter geen militaire triomf en de hoogmoed van politieke macht uit, maar is nederig en weet dat de mensen de blijvende vrede en de ware overwinning slechts zullen vinden door het vertrouwen te stellen op God en door zich gehoorzaam te richten naar Gods waarden en geboden,.

Eerste lezing: Zacharia 9: 9-10

Zo spreekt de Heer: "Jubel luid, gij dochter Sion, juich, gij dochter Jeruzalem! Zie, uw koning komt tot u, rechtvaardig en zegevierend; hij is deemoedig, hij rijdt op een ezel, op een veulen, het jong van een ezelin. Ik vaag de strijdswagens weg uit Efraïm, de paarden uit Jeruzalem; de strijdboog wordt gebroken. Dan kondigt hij vrede af onder de volken, dan gaat zijn heerschappij van zee tot zee, van de Rivier tot de grenzen der aarde."

Tussenzang: Psalm 145

*Refrein: UW NAAM WIL IK VERHEERLIJKEN
VOOR ALTIJD, MIJN GOD EN KONING.*

1. U wil ik loven, mijn God en Koning,
Uw Naam verheerlijken voor altijd.
U wil ik prijzen iedere dag,
Uw Naam verheerlijken voor altijd.

2. De Heer is vol liefde en medelijden,
lankmoedig en zeer goedgunstig.
De Heer is bezorgd voor iedere mens,
barmhartig voor al wat Hij maakte.

3. Uw werken zullen U prijzen, Heer,
Uw vromen zullen U loven.
Zij roemen de glorie van Uw heerschappij,
Uw macht verkondigen zij.

Achtergrond van de tweede lezing: (Romeinen 8: 9.11-13)

De verzen uit de Romeinenbrief van de apostel Paulus die wij deze zondag in heel de Kerk

lezen, zijn erg toepasselijk bij de eerste lezing en in onze huidige tijd. Paulus herinnert ons eraan dat wij het leven en de genade van God in ons ervaren omdat wij bij het doopsel de gave van de Heilige Geest gekregen hebben. De Geest brengt leven, zowel in de verrijzenis van Christus, als in het leven van hen die in Christus gedoopt zijn. Maar Paulus herinnert iedereen eraan dat de Geest ons liefde, dienstbaarheid en bescheidenheid wilt leren, zoals de Geest ook de aangekondigde messiaanse Koning van de eerste lezing uit Zacharia deed leven vanuit bescheidenheid en vanuit een liefde die mensen verbindt en die niet zelfzuchtig is.

Tweede lezing: Romeinen 8: 9.11-13

Broeders en zusters, uw bestaan wordt niet beheerst door de zelfgenoegzaamheid, maar door de Geest, omdat de Geest van God in u woont. Zou iemand de Geest van Christus niet hebben, dan behoort hij Hem niet toe. Als de Geest van God die Jezus van de doden heeft opgewekt, in u woont, zal Hij die Christus Jezus van de doden heeft doen opstaan, ook uw sterfelijk lichaam eenmaal levend maken door de kracht van zijn Geest, die in u verblijft. Broeders en zusters, wij hebben dus verplichtingen maar niet aan onszelf, om zelfgenoegzaam te leven. Als gij zelf-zuchtig leeft, zult gij zeker sterven. Maar als gij door de Geest de praktijken van de zelfzucht versterft, zult gij leven.

Achtergrond van de evangelielezing: (Matteüs 11: 25-30)

In de evangelielezing van deze zondag staat de innerlijke levenshouding van Jezus centraal. Hij brengt de profetie van Zacharia die we in de eerste lezing hebben beluisterd, tot vervulling. Christus' levenshouding is er een van zachtmoedigheid en dienstbare eenvoud van hart. Zeer toepasselijk begint de passage met Jezus' woorden: "Ik prijs U Vader.. omdat Gij deze dingen verborgen gehouden hebt voor wijzen en verstandigen, maar ze hebt geopenbaard aan kinderen". In die woorden klinken Jezus' verwijten door aan een deel van de farizeeën, schriftgeleerden en Sadduceeën. Jezus' kent ze als schijnheilige

mensen, als valse religieuze leiders die niet werkelijk luisteren naar God, maar wel beweren dat te doen en graag als "wijzen en verstandigen" gezien willen worden in de samenleving. Maar Jezus prijst de Vader die Zijn evangelie geopenbaard heeft, zoals Jezus dat formuleert: "aan kinderen". Daarmee denkt Jezus niet specifiek aan kinderen maar aan de eenvoudigen, de armen en allen die met een hartelijk, warm hart in het leven staan. Jezus vindt bij eenvoudige mensen die met aandacht naar Zijn boodschap luisteren en zich erdoor laten vormen, een openheid die wij vaak vinden bij kinderen. En die mensen zoekt Hij. Daar kan Hij vrede en verlossing brengen en de messiaanse profetie van Zacharia vervullen. Hij vraagt van ons dat wij oprecht zouden luisteren naar Zijn woord en dat wij, open en ontvankelijk als kinderen, van Hem willen leren en ons door Zijn boodschap willen laten vormen.

Evangelie: Matteüs 11: 25-30

In die tijd sprak Jezus: "Ik prijs U, Vader, Heer van hemel en aarde, omdat Gij deze dingen verborgen gehouden hebt voor wijzen en verstandigen, maar ze hebt geopenbaard aan kinderen. Ja, Vader, zo heeft het U behaagd. Alles is Mij door mijn Vader in handen gegeven. Niemand kent de Zoon tenzij de Vader, en niemand kent de Vader tenzij de Zoon en hij aan wie de Zoon Hem wil openbaren. Komt allen tot Mij die uitgeput zijt en onder lasten gebukt, en Ik zal u rust en verlichting schenken. Neemt mijn juk op uw schouders en leert van Mij: Ik ben zachtmoedig en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen, want mijn juk is zacht en mijn last is licht."

Overweging

Een van de meest belangrijke punten die Paus Franciscus steeds weer benadrukt, is dat de kern van ons Christelijk geloof niet de geboden zijn, of de vele leerstellingen of de kerkstructuur, maar de liefdesrelatie met Christus. Paus Franciscus gaf daarom zijn centrale herderlijk schrijven de naam: "De Vreugde van het Evangelie", omdat hij daar

wordt vervolgd op pagina 4

Commentaar op de Lezingen van de 14e Zondag door het Jaar (Jaar A)

Vervolg van pagina 3

telkens weer verkondigt dat wij als christenen geroepen zijn tot een liefdesrelatie met Christus de levende Heer. Het doopsel is een fundamentele roeping om Christus te kennen, een levenslange roeping om steeds meer te leven vanuit het besef dat wij door het doopsel verbonden zijn met Christus en dat wij door Hem, delen in het leven van God de Vader zelf. Het christenzijn is steeds weer ons richten op Zijn woorden, zoals “Zie, Ik ben met U alle dagen, tot aan de voleinding”.

Als christenen zullen wij gaandeweg in ons leven steeds meer zicht krijgen op wat die band met Christus inhoudt. Een sleutelbegrip is daarom het woord “luisteren”. Het gaat daarbij om die vorm van luisteren die wij hebben wanneer wij weten dat we heel veel van iemand kunnen leren, of wanneer we iemand echt waarderen en willen navolgen. Het gaat om meer dan enkel luisteren met de oren. Het is je open stellen, het diep in je opnemen en je laten raken door wat je hoort en ziet, bewust ook voor wat het je doet voelen en inzien. Zo luisteren, betreft heel je persoon en geeft je innerlijke groei, wanneer je ook gaat handelen naar de inzichten die je verkrijgt.

Dit sleutelwoord “luisteren” speelt een grote rol in de lezingen van vandaag. In de eerste lezing kwamen we de profeet Zacharia tegen die leefde in een tijd waarin vele Israëlieten verpauperd waren omdat hun land vijftig jaar tevoren onder de voet gelopen was door de legers van de Babyloniërs. Alles wat van waarde was en waar de Israëlieten voor hadden gewerkt, was geplunderd en geroofd, en een groot deel van de bevolking was in ballingschap weggevoerd. De profeten in hun midden zoals Jesaja, Jeremia en Ezechiël hadden hun al vaak gesproken over het “luisteren”. Er was een verband tussen het feit dat zovele Joden vroeger niet hadden willen luisteren naar de diepste bezieling van hun godsdienst en deze ramp die over hun land en volk was gekomen. De Israëlieten hadden wel geweten dat ze in een verbond met Jahweh leefden en elke pasgeboren Joodse jongen werd daarom op de achtste dag na zijn geboorte besneden. Er waren de vaste religieuze gedenkdagen, en andere gebruiken geweest, maar toch hadden de profeten erop gewezen dat die uiterlijke zaken alleen hun betekenis hadden als ze innerlijk zich bewust bleven dat God hun hart wilde. Hij wilde dat zij innerlijk zouden luisteren naar de Tora, het Woord van God, en zo mensen zouden zijn die begrepen dat het voor God altijd om liefde en betrokkenheid, maar ook om waarheid en oprechtheid gaat. In de tijd na de ballingschap, toen de ballingen weer terug waren in het land, temidden van alle spanningen die er waren rond de bouw van een nieuwe tempel en de moeizame wederopbouw van Jeruzalem, sprak de profeet Zacharia over deze noodzaak van het luisteren naar God. En God kondigde aan door Zacharia, dat Hij op Zijn beurt Zijn volk eens zal redden door de Messias die als een koning van vrede en zachtmoedigheid, de relatie tussen God, de mensheid en de natuur zal herstellen.

Elke relatie is pas echt, wanneer er betrokkenheid is, aandacht, en men er luisterend voor elkaar is. Dit geldt voor relaties

tussen mensen, maar ook voor de relatie die God wilt met de mens. In het evangelie verwijst Jezus daarom naar de relatie tussen de Vader en de Zoon. Van daaruit nodigt Hij ons vervolgens uit tot wat de kern is van het Christelijk geloof: de relatie van wederzijdse aandacht tussen de gelovige mens en God: “Komt allen tot Mij, die uitgeput zijt en onder lasten gebukt, en Ik zal u rust en verlichting schenken”. Christus vraagt dat wij deze relatie niet zien als een mooi sentimenteel gevoel, maar dat wij die relatie inhoud geven door luisterend te willen leren wat voor God van belang is, hoe God naar het leven en naar de mens kijkt, en naar de waarden en normen die wij in Zijn Woord tegenkomen. Hij nodigt ons uit: “Neemt Mijn juk op uw schouders en leert van Mij: Ik ben zachtmoedig en nederig van hart”. Daar waar wij ons hart leggen in ons geloof en in de beleving van onze godsdienst, daar zullen wij in het Woord van God maar ook door alle wisselvalligheden van het leven, mensen zijn die steeds weer gevormd worden door de visie van het Rijk Gods. En het is Paulus die ons in de tweede lezing eraan herinnert dat de Heilige Geest, die ons in het doopsel wordt meegegeven en die in ons woont, ons zal helpen luisterend mensen te worden.

Het luisteren naar Gods Woord zal geregeld van ons vragen keuzen te maken in de verschillende gebieden van het leven, om consequent te leven en de maatschappij in te richten naar de waarden die God ons voorhoudt. Het luisterend in een gelovige relatie leven met God, zal ons soms in conflict brengen met anderen en de martelaren hebben aan den lijve ondervonden dat het aandringen op de waarden van het evangelie niet door iedereen gewaardeerd wordt. Maar zolang wij ons bewust blijven dat Christus zich persoonlijk tot ons richt in het Woord en dat Hij ons nabij is in de sacramenten en

in de momenten van gebed, dan zullen wij ook in de realiteiten van armoede, zorgen, lijden en tegenslagen, een vreugde kennen die samenhangt met het besef nooit alleen te zijn, maar onzichtbaar vastgehouden te worden, gedragen te worden door Christus die zegt: “Weliswaar leeft gij in de wereld in verdrukking, maar hebt goede moed: Ik heb de wereld overwonnen” (Joh. 16:33).

En zo vragen wij: “Heer, leer ons luisteren. Leer ons luisteren met ons hart, luisteren met onze oren, luisteren naar Uw Woord, luisteren naar wat U ons doet leren van het leven, leer ons ook luisteren naar elkaar. Dat wij al luisterend, steeds meer van U mogen zijn. Amen”.

Bisschop voor Guadeloupe

Op 03 april 2023 werd bekendgemaakt dat paus Franciscus een nieuwe bisschop heeft benoemd voor het Bisdom Basse-Terre et Point-à-Pitre in Guadeloupe: de eerwaarde pater Philippe Guiougou van het Bisdom Saint Denis-en-France wordt de nieuwe bisschop van dit kleine bovenwindse Franse eiland in de Caribbean.

Pater Philippe Guiougou werd geboren in Baie Mahault aux Abymes in Guadeloupe op 8 juni 1973. In 1995 verhuisde hij naar Frankrijk. Nadat hij zijn diploma in computerwetenschappen had behaald begon hij zijn priesteropleiding aan het Saint-Sulpice Seminarie van de kerkelijke provincie van Parijs in Issy-les-Moulineaux, die duurde van 1998 tot 2004. Hij behaalde daar zijn Bachelor in Theologie. Op 21 september 2003, werd hij tot diaken gewijd en op 27 juni 2004 werd hij gewijd tot priester voor het Bisdom Saint Denis-en-France.

Sinds zijn wijding heeft de volgende ambten bekleed:

- van 2004 tot 2012: Vicaris in de parochies Christ Resussité, Saint Louis and Saint Pierre in Bondy, Frankrijk;
- van 2007 tot 2010: verantwoordelijke voor het diocesane jeugdpastoraat;
- van 2010 tot 2019: Bisschoppelijk Vicaris voor het Jeugdpastoraat en lid van de Bisschoppelijke Raad;
- van 2012 tot 2018: pastoor van de parochies Notre-Dame de Bon Secours, Saint-André en Tous les Saints in Bobigny, Frankrijk;
- van 2018 tot 2019: jaar van theologische vorming 'Croire et comprendre' aan het Centrum Center Sèvres in Parijs;
- sinds 2019: Vicaris-Generaal van het Bisdom Saint-Denis-en-France;
- sinds 2020: Moderator van het pastoraal gebied van St. Denis, Ile Saint-Dents.

De bisschopswijding vindt plaats op zondag 09 juli a.s. in het velodroom Gourde-Liane à Baie-Mahault in Basse-Terre, de hoofdstad van Guadeloupe. De wijding zal verricht worden door Msgr. David Macaire, aartsbisschop van Fort-de-France et Saint-Pierre, en hij wordt bijgestaan door de apostolische nuntius, Msgr. Santiago de Wit Guzman, en Msgr. Pascal Delannoy, bisschop van Saint-Denis.

HIER ZOU UW ADVERTENTIE KUNNEN STAAN

Wilt u via Omhoog adverteren?
Stuur ons dan een mailtje
en wij sturen u een brochure:

omhoog@bisdomparamaribo.org
omhoog@gmail.com

Wilt u graag Omhoog elke week blijven ontvangen? Help ons en doneer!

Uw bijdrage kunt u storten op
rek.nr. 10.35.169 t.n.v. R.K. Bisdom
bij De Surinaamse Bank met vermelding:
DONATIE OMHOOG

Onze hartelijke dank aan degene
die reed bijdragen.
Elke bijdrage is van harte welkom!

Zetel Bisdom Roermond verhinderd

Bisschop Harrie Smeets van het Bisdom Roermond heeft besloten vanwege zijn ziekte een flinke stap terug te zetten. De bisschop treedt niet af, maar is voortaan verhinderd om zijn werk als bisschop te doen. Het kerkelijk recht biedt de mogelijkheid om een bisschopszetel 'verhinderd' te verklaren "wanneer de bisschop niet meer in staat is om zijn pastorale taak in het bisdom te vervullen" (canon 412).

In een persoonlijke brief aan de priesters, diakens, pastoraal werkers, catechisten en kerkbesturen in het bisdom Roermond schrijft bisschop Smeets dat het hem niet makkelijk gevallen is om dit besluit te nemen. "Het ligt niet in mijn aard om een opdracht niet af te maken. Maar sinds het bekend worden van mijn ziekte heeft het mij veel moeite gekost om mijn werk te doen. Ik heb geprobeerd zoveel mogelijk onder de mensen te blijven komen en contacten te onderhouden. Een tijd lang ging dat ook redelijk goed, maar ik moet nu constateren dat mijn krachten uitgeput zijn. Het is op!" Komend weekeinde wordt in alle kerken in Limburg een boodschap van de bisschop van gelijke strekking voorgelezen.

Behandelingen stopgezet

Bij Mgr. Smeets werd in de zomer van 2021 een hersentumor geconstateerd. Hij werd hiervoor met diverse therapieën en medicijnen

behandeld. Begin dit jaar werd een tweede tumor gevonden en gaven de artsen aan niets meer voor de bisschop te kunnen doen. In overleg werden toen alle behandelingen stopgezet. "Sindsdien zijn mijn krachten achteruitgegaan," schrijft Mgr. Smeets. "Met name de laatste weken voel ik dat ik niet meer kan wat ik graag zou willen en dat ik niet meer in staat ben het bisdom te besturen." Ook schrijft hij: "Ik moet nu constateren dat mijn krachten uitgeput zijn. Het is op!"

Op verzoek van bisschop Smeets heeft vicaris-generaal Mgr. René Maessen met ingang van donderdag 6 juli 2023 conform de canons 413 en 414 van het kerkelijk recht het volledige bestuur van het bisdom overgenomen. Hij blijft dit doen tot aan het moment waarop de zetel daadwerkelijk vacant raakt.

Het Bisdom Paramaribo heeft een bijzondere band met het Bisdom Roermond: in het recente verleden heeft het Bisdom Roermond ons bijgestaan met financiële hulp. Wij nemen bisschop Smeets mee in ons gebed en dragen hem en zijn bisdom op aan de genade van onze barmhartige Vader. Wij blijven ook bidden van voor bisschop Jan Liesen van Breda, die nog steeds behandeling ondergaat voor kanker: dat de goede God zich ook over hem mag ontfermen.